

Sygn. akt IX W 1183/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r. sprawy

A. K.

s. J. i B. z domu L.

ur. (...) w C.

obwinionego o to, że: w dniu 20.02.2017 r. w K. Straży Miejskiej w O., będąc właścicielem pojazdu marki O. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy, wiadomości, co do tożsamości użytkownika ww. pojazdu, który w dniu 17.01.2016 r. o godz. 19:45 w O. przy ul. (...) zaparkował pojazd w strefie obowiązywania znaku „zakaz zatrzymywania się” (B-36)

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego A. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, iż opisany pojazd zaparkowany został w O. przy ul. (...) w dniu 17.01.2017r. i za to na podstawie art. 96§3kw skazuje go na **karę 300(trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto) złotych** i opłatą w kwocie **30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX W 1183/17

UZASADNIENIE

A. K. obwiniony został o to, że: w dniu 20.02.2017 r. w K. Straży Miejskiej w O., będąc właścicielem pojazdu marki O. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy, wiadomości, co do tożsamości użytkownika ww. pojazdu, który w dniu 17.01.2016 r. o godz. 19:45 w O. przy ul. (...) zaparkował pojazd w strefie obowiązywania znaku „zakaz zatrzymywania się” B-36 tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Obwiniony zameldowany jest w C., jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, odmówił wskazania gdzie pracuje i jakie osiąga dochody (k 25).

W dniu 17 stycznia 2017r funkcjonariusz Straży Miejskiej w O. -M. S. (1) ujawniła popełnienie wykroczenia z art. 92§1kw polegającego na niezastosowaniu się do znaku B-36- zakaz zatrzymywania się, przez kierującego pojazdem

marki O. o nr rej (...). Pojazd ten zaparkowany został przy ul (...) . M. S. (1) pozostawiła za jego wycieraczką zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia .

Właścicielem pojazdu marki O. o nr rej (...) jest obwiniony A. K.. W związku z ujawnieniem opisanego wykroczenia wysłane zostało do obwinionego w dniu 7 lutego 2017r wezwanie do stawienia się w Straży Miejskiej w O.. Jednocześnie obwiniony powiadomiony został o obowiązku wskazania w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania komu powierzył pojazd do użytkowania . Obwiniony odebrał powyższą korespondencję w dniu 17 lutego 2017r .

W dniu 20 lutego 2017r obwiniony stawił się w Straży Miejskiej w O. i oznajmił, że nie wskaże kto użytkował jego pojazd w dniu 17 stycznia 2017r.

(d. notatka k 1, zawiadomienie k 2, zdjęcia k 3, wydruk z (...) k 4, 5, zpo k 6, pismo k 7, zeznania M. S. k 26v, A. S. k 26v, wyjaśnienia obwinionego k 25v-26)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał , iż otrzymał pismo ze Straży Miejskiej w O. i nie udzielił na nie odpowiedzi. Wyjaśnił, iż nie uchyla się od odpowiedzi , ale nie wie kto użytkował pojazd w tym dniu. Zdarzenie było przed 4-5 miesiącami. Używał pojazd 8-10 osobom , nie prowadzi żadnej ewidencji, bo nie ma takiego obowiązku , nikt go nie pytał kto potencjalnie mógł korzystać z pojazdu. Oświadczył, iż strażnik miejski nie pytał go komu powierzył pojazd. Jednocześnie wyjaśnił, iż straż miejska w sposób bezprawny, niezgodny z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego zażądała od niego podania danych osoby, której powierzył pojazd stanowiący jego własność do kierowania lub użytkowania w określonym czasie. Był uprawniony do odmowy podania danych tej osoby i odpowiedzi na każde pytanie z na podstawie art. 54§6 kpw oraz art 183§1kpk. Nie jest w stanie wskazać danych tej osoby, gdyż wielu osobom użycza auto. Nikt z jego znajomych się nie przyznał się . Nie chce odpowiadać za fałszywe oskarżenia. Oświadczył, iż korzystanie z pojazdu przez inne osoby odbywa się za jego zgodą.

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego uznając , iż stanowi ona przyjęta przez obwinionego linię obrony zmierzającą w oczywisty sposób do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane wykroczenie, stoi ona w sprzeczności z treścią art. 78ust 4 prawa o ruchu drogowym.

Ze zgromadzonej dokumentacji jednoznacznie wynika, iż obwiniony został wezwany do wskazania w terminie 7 dni od otrzymania pisma komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd. Wezwanie to zostało przesłane obwinionemu w związku z ujawnieniem popełnienia wykroczenia polegającego na niezastosowaniu się w dniu 17 stycznia 2017r do znaku B-36 przez osobę, która kierowała pojazdem marki O. o nr rej (...). Informacje o powyższym wykroczeniu zawarte zostały w piśmie kierowanym do obwinionego. Zaznaczono w nim , iż obowiązek wskazania osoby , której właściciel powierzył pojazd do użytkowania istnieje w wypadku gdy właściciel pojazdu nie był sprawcą wykroczenia.

Z zeznań M. S. (1) wynika, iż to ona ujawniła popełnienie wykroczenia w dniu 17 stycznia 2017r Samochód O. stał w miejscu obowiązywania znaku B-36. Przy pojeździe pozostawiła zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia z art. 92§1kw .

A. S. (2) zeznała, iż obwiniony stawił się siedzibie Straży Miejskiej w O. po otrzymaniu wezwania . Od razu poprosił o skierowanie wniosku o ukaranie do Sądu twierdząc, iż nie wskaże osoby która użytkowała jego pojazd.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków uznając je za spójne i znajdujące potwierdzenie w załączonej dokumentacji.

Bezspornym jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył pojazd do kierowania lub używania. Nieudzielenie przez obwinionego w/w informacji uniemożliwiło przeprowadzenie dalszych czynności wyjaśniających w sprawie wykroczenia z dnia 17 stycznia 2017r. Obwiniony wskazał , iż nie wie kto wówczas kierował pojazdem. Jednocześnie wyjaśnił, iż użycza swój pojazd znajomym, grupie 8-10 osób. Korzystają oni z niego za jego wolą . W wypadku wskazania przez obwinionego danych w/w osób Straży Miejskiej w O. , ustalenie kto z nich kierował pojazdem w dniu 17 stycznia 2017r i zaparkował go przy ul (...) w miejscu obowiązywania znaku B-36, mogłoby być przedmiotem dalszych czynności wyjaśniających . Obwiniony nie uczynił tego, przez co

uniemożliwił przeprowadzenie czynności wyjaśniających i ujawnienie sprawcy wykroczenia, a także pociągnięcie go do odpowiedzialności. Podkreślenia dodatkowo wymaga, iż od daty zdarzenia polegającego na niezastosowaniu się do znaku B-36 do wezwania obwinionego do wskazania osoby, której pojazd powierzył minęło około miesiąca, co przemawia za przekonaniem, iż ustalenie danych osoby, której pojazd został powierzony było możliwe.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu, wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129b ustawy Prawo o ruchu drogowym i orzecznictwem Sądu Najwyższego, straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dotyczących art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Uprawnienia straży miejskiej (gminnej) wynikają z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r o strażach gminnych. Do zadań straży gminnych należy w szczególności czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego w zakresie określonym w przepisach prawa o ruchu drogowym - art. 11 ust 1 pkt 2 ustawy o strażach gminnych. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 prawa o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi do spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wymienione wykroczenie.

Obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłoby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Art. 96 § 3 k.w. nie nakłada obowiązku "denuncjacji", ale sankcjonuje zachowanie polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13, uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie I KZP 16/14 z 30.09.2014 r, Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Zgodnie z wyrokiem TK z dnia 12 marca 2014 r. Sygn. akt P 27/13 art. 96 § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń jest zgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 42 ust. 1 Konstytucji. Z uzasadnienia powyższego wyroku wynika, iż zgodnie z art. 78 ust. 4 p.r.d. właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec. Odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. zostanie wyłączona także w sytuacji, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu uchylą się od obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie w ramach prawa do obrony na podstawie art. 74 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 20 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Właściciel lub posiadacz

pojazdu nie mają zatem obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sami tym pojazdem kierowali lub go używali i dopuścili się wykroczenia .

Zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje, by w niniejszej sprawie zachodziły powyższe okoliczności. Z wyjaśnień obwinionego wynika jedynie , iż nie wie kto kierował pojazdem w oznaczonym czasie oraz , że jeżdżą nim różne osoby za jego wiedzą .

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu ustalając, iż samochód marki O. zaparkowany został przy ul (...) stycznia 2017r (a nie w 2016r). Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw w zw. z art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obwiniony został obciążony zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł.